

РЕШЕНИЕ

№ 22118

гр. София, 04.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 54 състав, в публично заседание на 21.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава В Симеонова и при участието на прокурора Радослав Стоев, като разгледа дело номер **9513** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 АПК вр. с чл. 84, ал. 2 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на О. П. Ф., ЛНЧ [ЕГН], гражданка на Н., чрез адв. Е. С.-САК, срещу Решение № 8883/27.08.24 г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците, с което ѝ е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата се излагат съображения, че решението е незаконосъобразно поради допуснати при постановяването му съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в противоречие с приложимия материален закон. Твърди се още, че Административният орган не е анализирал и преценил актуалната ситуация в Н. - щата Б., което е от съществено значение при оценка основателността за предоставяне на бежански статут и хуманитарен такъв и по този начин той не се е съобразил с практиката на ЕС - т. 40 и т. 43 от Решението на Съда на ЕС от 17. 02. 2009 г. по дело № С - 465/07, според които трябва да се отчетат опасностите за цивилно лице, върнато в съответния регион на страната по произход. Адвокат С. счита още, че Държавната Агенция за бежанците не е преценила в цялост актуалната информация за страната по произход и личното положение на жалбоподателката, което не гарантира спазването на принципа за забрана за връщането (non-refoulement), предвиден по чл. 33 от Женевската конвенция, а спазването на този принцип е относимо към правото по чл. 3 ЕКПЧОС и към задължението на Република България да гарантира спазването на предвидените права

и свободи по тази конвенция по отношение на всяко лице, което се намира под нейна юрисдикция. Поради гореизложеното иска съдът да отмени атакуваното с настоящата жалба Решение на Председателя на ДАБ с произтичащите от това законни последици.

В съдебно заседание жалбоподателката О. П. Ф. чрез адв. Е. С. – редовно призован, се явява лично и се представлява от адв. С.. Адвокат С. иска съдът да уважи жалбата, защото административният орган не е обсъдил и правилно преценил събраните по делото доказателства, а именно психологичното становище относно различната хомосексуалност на жалбоподателката. Счита, че административния акт е издаден в нарушение на чл. 35 и чл. 36 от АПК. Решението на административния орган е неправилно и незаконосъобразно, постановено в несъответствие с представените по делото доказателства. По делото има събрани доказателства, които категорично обосновават основателните опасения от преследване на жалбоподателката, тъй като тя е жертва на терористично нападение от страна на терористична организация „Б. Х.“. Нейното семейство е преживяло ужаса на пожар, за което в административната преписка има приложена законова декларация от 24.10.2018 г. По делото има доказателства, от които е видно, че Н. не е в състояние да предотврати терористичната дейност на групировката „Б. Х.“ и „Ислямска държава“ и да ликвидира опасността от риск за живота и здравето на цивилни лица. По делото има доказателства във връзка с това, че основните права на жалбоподателката, а именно право на образование, право на здравеопазване и право на личен живот са нарушени, които по чл.8, ал.4 от ЗУБ съставляват преследване и нарушаване на основните права на човека. Не са преценени и обстоятелствата, които биха настъпили, ако тя бъде върната в страната Н., тъй като има забрана за връщане от евентуален риск за физическото лице, което е претърпяло един терористичен акт и е принудено да напусне страната си по произход. Моли съдът да приеме, че приложените доказателства доказват фактите относно преследването и да прецените, че за младите момичета с християнско вероизповедание, съществуват много рискове, които държавата не може да предотврати, има достатъчно данни за изнасилвания, робство, които представляват един сериозен риск и в тази връзка иска съдът да отмени атакуваното с настоящата жалба решение с произтичащите от това законни последици.

Ответникът Председателя на ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ ЗА БЕЖАНЦИТЕ ПРИ МС – редовно призован, се представлява от юрк. К.. Юриконсулт К. – оспорва жалбата като неоснователна и недоказана, защото интервюто, което е дала жалбоподателката на дълго и широко е обяснила и разяснила на зададените въпроси от интервюиращия орган, като има неща, които си спомня, има неща, които не се спомня, поради което нейните твърдения с категоричен отговор не биха могли да се кредитират с кредит на доверие. По думите ѝ административният орган е спазил административнопроизводствените правила и материалния закон при издаване на решението. Подробно е изследвана бежанската история на жалбоподателката и тя не отговаря на чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ. Моли съдът да постанови съдебен акт, с който да потвърди решението като правилно и законосъобразно.

СГП – редовно уведомена, се явява прокурор С..

Прокурорът – моли съдът да остави жалбата без уважение и да потвърди административния акт като правилен и законосъобразен.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени приетите по делото писмени доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

О. П. Ф., гражданка на Н. е подал поредна молба за предоставяне на закрила, вх. № ОК-13-2865 от 22.12. 2023 г. на РПЦ - С. до председателя на Държавната агенция, която е последваща по смисъла на § 1, т. 6 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ.

В първото производство с Решение № 1289/26.02.2019 г, на председателя на ДАБ-МС е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут в Република България на жалбоподателката, Решението е обжалвано и с Решение № 4522/01.07.2019 г. по адм. дело № 4942/2019 г. Административен съд - София - град (АССГ) е отхвърлена жалбата като неоснователна. Подадена е касационна жалба до Върховния административен съд (ВАС) и с Решение № 8415 от 29.06.2020 г, по адм. дело № 10484/2019 г., Четвърто отделение на ВАС е оставено в сила решението на АССГ,

По следваща молба за международна закрила рег. № УП 20182/31.08.2020г., интервюиращ орган на ДАБ-МС е взел Решение № 30-ОК/14.09.2020 г., с което молбата не е допусната до производство. Административния акт е обжалван. С Решение № 7513 от 23.12.2020 г. по адм. дело 9567 по описа за 2020 г. АССГ и жалбата е отхвърлена.

По последваща молба за международна закрила рег. № УП 20182/17.09.2021г. интервюиращ орган на ДАБ-МС е взел Решение № 31-ОК/01.10.2021 г., с което молбата отново не е допусната до производство, административният акт е обжалван и с Решение № 606 от 04.02.2022 г. по адм. дело 10256 по описа за 2021 г. АССГ е отменил по жалбата на О. П. Ф. административния акт, и е изпратил административната преписка на председателя на ДАБ-МС. Във връзка с дадените указания е открито производство за разглеждане на молбата за международна закрила.

По втората молба на чужденката с вх. № РД 09-648 от 04.03.22 г. на РПЦ- С. за предоставяне на международна закрила е взето Решение 13572/08.09.2022 г. на заместник-председателя на ДАБ-МС, с която е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут в РБ.

Решението е обжалвано и с Решение № 963/ 15.02.2023 г. по адм. дело № 9312 по описа за 2022 г. на Административен съд - София - град, Първо отделение, 69 състав е отменено по жалбата на жалбоподателката решението на ДАБ-МС и е върната преписката за ново произнасяне. С Решение № 6112 от 08.06.2023 г. по адм. дело № 3864/2023 г., Четвърто отделение на Върховния административен съд е отменено Решение № 963/ 15.02.2023 г. на АССГ и е отхвърлена жалбата на О. П. Ф., срещу Решение № 13572/08.09.2022 г. на заместник-председателя на ДАБ-МС

По последваща молба за международна закрила рег. № УП 20182/27.11.2023г интервюиращ орган на ДАБ-МС е взел Решение № 31-ОК/15.12.2023 г., с което молбата е допусната до ново производство за предоставяне на международна закрила. Административният орган с обжалваното решение е направил ретроспекция и на подадените от родителите, и по-малката сестра на О. П. Ф., които също са на територията на Република България.

Майката на молителката О. П. Л., е подала молба вх. № РД 09-1753 от 26.11.2018 г. на РПЦ-С. за предоставяне на международна закрила. По тази молба е взето решение № 1290/26.02.2019 г. на председателя на Държавна агенция за бежанците при

министерския съвет (ДАБ-МС), с което е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут в Република България. Решението е обжалвано и с решение № 1500/02.03.2020 г. по адм. дело № 3422/2019 г. Административен съд София – град е отхвърлена жалбата като неоснователна. С Решение № 13817/09.11.2020 г. по адм. дело № 3393/2022 г. Върховен административен съд е оставено решението на АССГ в сила. По последваща молба за международна закрила рег. № УП 20181/17.09.2021 г. интервюиращ орган на ДАБ - МС е взел решение № 32-ОК/01.10.2021 г., с което молбата не е допусната до производство. Административният акт е обжалван и с решение № 6840 от 19.11.2021 г. по адм. дело 10263 по описа за 2021 г. АССГ жалбата е отхвърлена.

По последваща молба за международна закрила рег. № УП 20181/12.10.2022 г. интервюиращ орган на ДАБ-МС е взел Решение № 44- ОК/01.11.2022г., с което молбата не е допусната до производство.

Административният акт е обжалван и с Решение № 5612 от 18.09.2023 г. по адм. дело № 10997 по описа за 2022 г. АССГ е отменил Решение № 44-ОК/01.11.2022 г. на ДАБ-МС като е върнал преписката на административния орган на ДАБ при МС за ново произнасяне по молбата за международна закрила.

Бащата на жалбоподателката О. П. К., гражданин на Н., ЛНЧ [ЕГН] е подал молба с вх. № РД 09-1751 от 26.11.2018 г. на РПЦ-С. за предоставяне на международна закрила. По тази молба е взето решение № 1299/26.02.2019 г. на председателя на ДАБ-МС, с което е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут в Република България. Чужденецът е обжалвал административния акт и АССГ, с Решение № 6454/01.11.2019 г. по адм. дело № 4941/2019г., е отхвърлил жалбата на нигерийския гражданин като неоснователна. По касационната жалба на кандидата, Тричленен състав на Върховния административен съд на Република България се е произнесъл с Решение № 8427/29.06.2020 г. по адм. дело № 480/2020 г., с което е оставил в сила постановеното от административния орган и предходната съдебна инстанция решения. Бащата на молителката е подал последваща молба с рег. № УП-20180 от 22.07.2020 г. С решение № 22-ОК/03.08.2020 г. молбата му не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила. По последваща молба с рег., № УП- 20180 от 30.09.2021 г., с решение № 33-ОК/01.10.2021 молбата му не е допусната до производство. Двамата административни акта са обжалвани и са отхвърлени. По последваща молба с вх. № КП - 4576 / 10.10.. 22 г. , интервюиращ орган на ДАБ-МС е взел е Решение № 43-ОК / 01.11.24 г.

Решение № 2623 от 18.04.2023 г. по адм. дело № 10667 по описа за 2022г. АССГ, с което е отменено Решение № 43-ОК/01.11.2022 г. на ДАБ-МС и е връната преписката на административния орган на ДАБ при МС за ново произнасяне по молбата за международна закрила. По молба на чужденеца с вх. № ОК-13-272 от 16.05.2023 г. на РПЦ - С. за предоставяне на международна закрила е взето Решение № 14493/05.10.2023 г. на председателя на ДАБ-МС, с което е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут в Република България. Административният акт е обжалван. С Решение № 1366 от 29.02.2024 г. по адм. дело № 10466 по описа за 2023 г. АССГ е отхвърлена жалбата на нигерийския гражданин като неоснователна. Съдебният акт е обжалван пред ВАС и с Решение № 6241/21.05.2024 г. по адм. дело № 3528/2024 г. Върховен административен съд е оставил решението на АССГ в сила.

По молбата за закрила вх. № РД 09-123/13.01.2020 г. на ДАБ-МС, подадена от малолетната сестра на жалбоподателката - О. П. Н., чрез нейната майка и законна

представителка, председателят на ДАБ-МС е взел решение № 1689/30.06.2020 г., с което е спрял производството за предоставяне на международна закрила на основание чл. 54, ал. 1, т. 5 от Административнопроцесуалния кодекс. Административният орган е приел, че малолетната О. П. Н. черпи фактическо основание за исканата закрила от историята на членовете на нейното семейство. Председателят на ДАБ-МС е преценил, че с оглед зачитане на правото на семеен живот и запазване целостта на семейството, както и постановяване на идентични решения по молбите, подадени от членовете на едно семейство, следва да се изчакат съдебните решения по производствата за предоставяне на международна закрила на членовете на семейството на молителката - О. П. К., О. П. Л. и О. П. Ф.. С Решение № 2777/18.12.2020 г. производството за предоставяне на международна закрила на чуждата гражданка е възобновено. С решение № 806/17.03.2021 г. на заместник-председателя на ДАБ-МС, е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут на молителката в Република България. Решението е обжалвано в законоустановения срок. С решение № 3441/20.05.2022 г. по адм. дело № 3143 по описа за 2021 г. Административен съд София - град е отхвърлил жалбата като неоснователна. С решение № 2806/16.03.2023 г. по адм. дело № 3143/2021 г. Върховен административен съд е оставил решението на АССГ в сила. По последваща молба за международна закрила рег. № УП 20181/23.02.2024 г. има постановено становище с което и се отказва предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут в Република България.

В хода на административното производство административният орган е установил, че в предходните две производства О. П. Ф. е мотивирала молба с вх. № РД 09-1752 от 26.11.2018 г. и молба с вх. № РД 09-648 от 04.03.2022г. със започнали на 23.09.2018 г. взривове и водените от групировката „Б. Х.“ сражения, в резултат на които жалбоподателката и семейството ѝ са напуснали Н.. Разказва, че нейни близки, включително нейна сестра и брат са загинали по време на сблъсъците. На посочените от нея мотиви е направен анализ в двете административни производства за международна закрила и по тях има произнесени съдебни решения от които е видно и е установено, че за жалбоподателката няма основания да получи международна закрила в Република България.

В административното производство, по повод на което е образувано настоящото административно дело, жалбоподателката Ф. заявява, че е напуснала легално Н. на 20.11.2018 г. и е пристигнала в Република България с родителите си. Като причина да напусне родината си и да не жела да живее там, молителката посочва идентични на заявените в предходните производства причини. А именно взривове и водените от групировката „Б. Х.“ сражения, в резултат на които жалбоподателката и семейството ѝ са напуснали Н., защото нейни близки, включително нейна сестра и брат са загинали по време на сблъсъците.

Освен това жалбоподателката мотивира молбата си за закрила вх. № ОК-13-2865 от 22.12. 2023 г. на РПЦ - С. до председателя на Държавната агенция с твърдението, че е учила в Държавно училище Мугоно (Mugono G. Secondary S.), като според думите ѝ не си спомня до кой клас е учила и до коя година е посещавала училище и може би е забравила. Посочва, че от тогава са минали шест години, видно от протокол от проведено интервю с рег. № УП 20182/14.08.2024 г. Твърди, че била изключена от училището защото друг ученик от същото училище видял молителката и нейната съученичка на име С. да се целуват и опипват в празна класна стая в училището. Според нейните

думи, след тази случка, директора на училището извикал родителите ѝ, за да им съобщи, че не може да продължи да учи в това училище. Посочва, че след това бива изключена от училището и не е продължила да учи като малко след тази случка напуснала Н. за България. По думите на жалбоподателката в Н. има три нива на образование: SS1, SS2 и SS3, като нея я изключили по време на ниво SS1 и не успяла да завърши. Освен това посочва, че и нейната съученичка С. също била изключена от училище. Разказва, че по време на срещата с родителите ѝ и директора на училището присъствали и двама полицаи, като тя не си спомняла в кое районно управление работят. Твърди, че полицаите не я арестували, а само я предупредили и заплашили така както предупреждават едно дете, да спре да бъде лесбийка, иначе ще влезе в затвора, видно от протокол от проведено интервю с рег. № УП 20182/14.08.2024 г. Жалбоподателката твърди, че хомосексуалността в Н. била забранена със закон, но въпреки това, след предупреждението на двамата полицаи тя продължила да има сексуални контакти с момичета, като твърди, че тези сексуални контакти се осъществявали в парка, държали са се за ръце на публични места, като са се галили и докосвали, въпреки че е имала предупреждение от полицаите да спре да бъде лесбийка и въпреки, че родителите ѝ желали тя да се среща с момчета, Ф. не можела да спре да проявява своята хомосексуалност в Н.. Посочва, че обикновените хора много пъти са я обиждали и крещели по улиците когато тя е проявявала своето хомосексуално държание заедно с нейни себеподобни от същия пол. Също така посочва, че била изплашена, но не могла да спре с тези действия, въпреки, че не била приемана в училище и въпреки, че била гонена, нападана и унижавана по улиците от мирни граждани. На зададения ѝ въпроси на каква възраст са започнали сексуалните ѝ контакти посочва, че не си спомня как са се срещали, не помни от коя възраст се среща с момичета и други подробности. Във връзка с тази история жалбоподателката представила фотокопие на документ издаден от Държавно средно училище У., щат Б. в който е описано, че на 26 октомври 2016 г. е изключена от училище. Жалбоподателката Ф. твърди, че не е осъждана, не е задържана или арестувана и не е била член на политическа партия или организация.

След извършен анализ на твърденията на кандидатката ответникът в хода на административното производство установил, че за О. П. Ф. от всичко изложеното до момента не се обосновава извод, че съществуват опасения от преследване по причините, посочени в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ: раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група, политическо мнение или убеждение. Заявените от нея конкретни обстоятелства не могат да бъдат свързани с нито една от тези причини. Не се установява спрямо нея да е осъществено преследване по смисъла на чл. 8, ал. 2-5 от ЗУБ, както и риск от бъдещо такова. Според чл. 8, ал. 4 от ЗУБ „преследване“ е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество и повторяемост, което не се установява в конкретния случай. Поради изложеното до момента, искането ѝ за предоставяне на бежански статут следвало да бъде отхвърлено като неоснователно.

Предвид установената фактическа обстановка ответникът приел още, че за

жалбоподателката не са налице и предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1 от ЗУБ, защото изложената фактическа обстановка не дава основания да се приеме, че молителката е била принудена да отпътува от родината си поради реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция, или изтезание или нечовешко или унизително отнасяне, или наказание. Срещу нея не са били предприети такива действия, нито от официалните власти, нито от някоя конкретна групировка, която държавата не е в състояние да контролира. В тази връзка АО отказал да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на О. П. Ф..

По делото е предоставена административната преписка.

При така установените факти, Административен съд София – град, I-во АО 54 с-в, обосновава следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена от надлежна страна и в срок, срещу подлежащ на обжалване валиден административен акт. Решението на Председателя на ДАБ не е нищожно, тъй като е издадено от компетентен орган, при наличие на изискуемите от закона правни основания за това. Спазени са административно-производствените правила и разпоредбите на материалния закон.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Решението е постановено след извършен пореден анализ на бежанската история на лицето, като изведените правни изводи за липса на основания по чл. 8, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 от ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на жалбоподателя са обосновани, правилни и съответстват на събраните в хода на административното производство доказателства.

Статут на бежанец в Република България (чл.8 от ЗУБ) се предоставя на чужденец, който поради основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. За предоставянето на статут е без значение обстоятелството дали чужденецът принадлежи към тези раса, религия, националност, социална група, или изразява политическо мнение, които са в основата на преследването. Достатъчно е органът или организацията, осъществяваща преследването, да смята, че чужденецът има такава принадлежност. Субекти, извършващи преследване, могат да бъдат: държавата; партии или организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия; недържавни субекти, когато може да бъде доказано, че субектите, посочени в т. 1 и 2 на ал. 3, включително международни организации, не могат или не искат да предоставят закрила срещу преследване. Преследване е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повторяемост. Действията на преследване могат да бъдат: физическо или психическо насилие, включително сексуално насилие; правни, административни, полицейски или съдебни мерки, които са дискриминационни сами по себе си

или се прилагат по дискриминационен начин; наказателно преследване или наказания, които са непропорционални или дискриминационни; отказ на съдебна защита, който се изразява в непропорционално или дискриминационно наказание; наказателно преследване или наказания за отказ да бъде отбита военна служба в случай на военни действия, когато военната служба би предполагала извършването на престъпление или на деяние по чл. 12, ал. 1, т. 1 - 3; действия, насочени срещу лицата по причина на техния пол или срещу деца.

Посочените по време на проведените в ДАБ интервюта причини за нежелание за връщане в страната на произход – Н., както и посочените от процесуалната представителка на жалбоподателката в съдебно заседание (заявява, че по делото има събрани доказателства, които категорично обосновават основателните опасения от преследване на жалбоподателката, тъй като тя е жертва на терористично нападение от страна на терористична организация „Б. Х.“, нейното семейство е преживяло ужаса на пожар, че Н. не е в състояние да предотврати терористичната дейност на групировката „Б. Х.“ и „Ислямска държава“ и да ликвидира опасността от риск за живота и здравето на цивилни лица, че основните права на жалбоподателката, а именно право на образование, право на здравеопазване и право на личен живот са нарушени, които по чл. 8, ал. 4 от ЗУБ съставляват преследване и нарушаване на основните права на човека, че не са преценени и обстоятелствата, които биха настъпили, ако тя бъде върната в страната Н., тъй като има забрана за връщане от евентуален риск за физическото лице, което е претърпяло един терористичен акт и е принудено да напусне страната си по произход.), настоящият състав намира, че не са от кръга на обстоятелствата по смисъла на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, поради което не са налице причини, които да предполагат необходимост от закрила. Жалбоподателката не е преследван поради нейната раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група, политическо мнение или убеждение. Спрямо нея не е упражнявано физическо насилие и не е била обект на репресии. В бежанската история на жалбоподателката не са налице субективния и обективния елемент на предвиденото в чл. 8 от ЗУБ понятие „основателно опасение от преследване“, нито се твърди, че лично спрямо нея е било осъществено преследване от държава, партии или организации и недържавни субекти в страната му на произход Н..

Според чл. 9, ал. 1 от ЗУБ хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: смъртно наказание или екзекуция, или изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, или тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице, поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт.

Административният орган е анализирал подробно и задълбочено бежанската история на чужденката и е изследвал събраните до момента материали по АП, като е открил противоречия в твърденията на жалбоподателката в

проведените няколко интервюта и е установил, че тя е направила неумел опит да състави нова собствена бежанска история, като същевременно същата не е подкрепена от никакви доказателства. Представеният от нея документ издаден преди осем години, не е посочен при пристигането ѝ първоначално в Република България и не е споменала за него. Представят документа в административното производство е без номер, с неестествено положен подпис върху датата, написана на ръка, който не е подпечатан. Предоставеното, след приключване на интервюто, цветно фотокопие на, цитирания по-горе документ, за който жалбоподателката твърди, че е оригинален документ, също е лишен от необходимите белези, за да се приеме за истински официален документ. Действително създаването на история, в по-късен момент, за своята хомосексуалност има единствената цел да обоснове целта евентуално да получи закрила. От изложеното в нея по време на интервюто става ясно, че е неправдоподобно твърдението, че тя не може да се завърне в Н. заради сексуалната си ориентация, която там се преследва с лишаване от свобода, защото заявява по време на интервюто, че е демонстрирала различните си връзки с момичета на публични места, в парка и на улицата, като същевременно не е имало никакви последствия затова, което е видно от изложените по-горе твърдения от нейна страна, като същевременно не е заявила тези предполагаеми действия да са имали негативен ефект върху нея.

Предвид констатираните противоречия в нейната история, относно нейната хомосексуалност и не приемането за достоверен документа, издаден от нейното училище, както и Психологическото становище, които се в противоречие с останалия събран по делото доказателствен материал, съдът също не кредитира, представените от жалбоподателката документи.

Отделно от това дори жалбоподателката действително да принадлежи към обществото на хора със себеподобна сексуална ориентация, самата ѝ принадлежност не е достатъчно основание да се направи заключение, че тя ще бъде преследвана в Н.. За да се приеме, че е на лице такова преследване трябва да има сериозни основания, от които да се направи заключение, че тя е преследвана в страната си на произход. Както е отбелязан по-горе, тя е представила документ, който може да бъде лесно изготвен за нуждите на подържаната от нея теза, който по всичко личи, че не изхожда от действителния издател. Същевременно жалбоподателката е заявила, че е напуснала Н. заради терористичния акт на „Б. Х.“, който в предходните две производства е много подробно разгледан и заради своята сексуална ориентация в която се отчитат противоречиви факти и обстоятелства. Отчитайки, че Ф. нито веднъж в бежанската си история не е посочила, че е била арестувана, задържана, по каквато и да било причина, може да доведе до, обосновано заключение, че и в бъдещето тя няма да бъде преследвана, а подържаната от нея версия е недостоверна, защото не се подкрепя от останалите събрани по делото доказателства и е опит за легализиране на престоя си в страна членка на Европейския съюз. В тази връзка съдът намира твърденията за недоставяни, а те са и в противоречие с представените в с.з. Актуална справка за обществено-политическата обстановка към м. септември 2024 г. в Н., Справка относно Федерална република Н. от 21.08.24 г. и Справка

относно Федерална република Н. от 28.03.24 г.

Видно от Актуална справка за общественно-политическата обстановка към м. септември 2024 г., ситуацията със сигурността в много части на Н. остава предизвикателна, с ислямистките групировки „Б. Х.“ и „Ислямска държава - Западноафриканска провинция“ (I. State - W. A. Province, IS WAP) на североизток, конфликти между пастири и уседнали фермери в северозападните и северните централни геополитически зони, сепаратистко движение за независима Б. в югоизточната част и престъпни групи в делтата на Н.. „Б. Х.“ и ISWAP са отслабени от правителствените военни контраофанзиви и вътрешни съперничества и повече от 83 000 техни членове и семейства се предават на армията между средата на 2021 г. и края на 2022 г. Въпреки това двете групи остават активни в Североизточна Н., особено в източната част на щата Б.. През септември 2024 г. неизвестни въоръжени лица продължават да извършват актове на насилие в югоизточните нигерийски щати И. и А., като атаките често са насочени срещу обществени сгради и силите за сигурност, а в някои случаи нападателите използват експлозивни и запалителни устройства. Палезите на офис сгради и убийството на няколко души на 3 септември 2024 г., включително членове на екипа за държавна сигурност Ebubeagu, нападение срещу полицейско управление в същия ден, отвлечане на четирима души на 9 септември 2024 г. и нападение срещу друго полицейско управление шест дни по-късно, по време на което трима нападатели са убити, привлича медийно внимание. Медиите съобщават, че двама полицаи са убити при нападение срещу друго полицейско управление на 16 септември 2024 г., а на 22 септември 2024 г. полицията успява да арестува мъж в щата А. с голямо количество материали за сглобяване на взривни устройства.Тъй като групировката не е активна на територията на цялата страна, приложение в случая намира чл. 9, ал. 5 от ЗУБ, според който хуманитарен статут може да не се предостави, когато в една част на държавата по произход не съществува реален риск чужденецът да понесе тежки посегателства, при което той може сигурно и законно да пътува и да получи достъп до тази част на държавата, както и може основателно да се очаква да се установи там.

Липсват и обстоятелствата по т. 3 на чл. 9, ал. 1 ЗУБ - тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. Наличието на тежки и лични заплахи срещу живота или личността на цивилно лице, поради безогледно насилие в случай на въоръжен вътрешен или международен конфликт е формулирано като тежко посегателство и условие за предоставяне на субсидиарна закрила и в член 15, буква "в" от Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29 април 2004 година, относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила. Съгласно Решение от 17 февруари 2009 г. на Съда на Европейския Съюз по дело С-465/07, член 15, буква "в" от Директива 2004/83/ЕО, във връзка с член 2, буква "д" от същата Директива, трябва да се тълкува в смисъл, че: съществуването на тежки и лични заплахи срещу

живота или личността на жалбоподателката за субсидиарна закрила не е подчинено на условието последният да представи доказателство, че той представлява специфична цел поради присъщи на неговото лично положение елементи; съществуването на такива заплахи може по изключение да се счита за установено, когато степента на характеризиращото протичащия въоръжен конфликт безогледно насилие, преценявана от компетентните национални власти, сезирани с молба за субсидиарна закрила, или от юрисдикциите на държава членка, пред които се обжалва решение за отхвърляне на такава молба, достига толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна, или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тяхната територия се излага на реална опасност да претърпи посочените заплахи.

Правилен е изводът на административния орган, че при изследване на териториалния обхват и степента на насилието в Н. се установява, че в държавата по произход на чужденката, въпреки някои проблеми със сигурността и наличието на инцидентни нападения в някои области на страната, не е налице въоръжен конфликт, до степен поради който само поради пребиваването си в Н., Ф. ще изпитва основателни опасения за живота си, да се счита, че единствено на основание присъствието си на територията на държавата си по произход, жалбоподателката би била изправена пред реален риск да стане обект на заплахата, релевантна за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ.

От предоставената справка от ответната страна от 28.03.24 г. става ясно, че Щатът Б. е най-североизточният щат в Н., споделящ международни граници с републиките Н., Ч. и К.. Освен това Б. има вътрешни граници с щатите Й., Г. и А., негова столицата е [населено място], а числеността на населението на щата се изчислява на 5 860 183 души (данни от 2016 година).

Що се касае до ситуацията със сигурността, то щатът Б. е мястото, където през 2002 г. е основана групировката „Б. Х.“ и заедно с прилежащите щати Й. и А. е районът, където „Б. Х.“ и „Ислямска държава в 3. А.“ (ISWAP), след създаването ѝ през март 2015 г., концентрират дейността си. Въпреки че въпросната групировка е изтласкана от нигерийските военни сили от няколко щата в Североизточния регион, според източниците „Б. Х.“ „запазва контрола над някои села и джобове на територия и продължава да извършва смъртоносни самоубийствени атаки и отвличане на цивилни, предимно жени и деца“. Щатът Б. остава силно засегнат от атаките на „Б. Х.“ и „Ислямска държава в 3. А.“.

Основните участници в конфликта в Б. са „Б. Х.“ и отцепилата се от нея група ISWAP, от една страна, и нигерийските военни, полицейски и въздушни сили от различни оперативни служби, понякога подпомагани от Civilian J. T. F. (CJTF). Според Комисията за международна свобода на САЩ (USCIRF), CJTF „обучава и въоръжава местни новобранци в щата Б., за да служат като първа линия на защита срещу атаки от насилствени ислямистки групи“. В щата Б. действат също така активни общностни милиции като „Ловците“ (kungiyar maharba), „Бдителните“ (yan бага) и „Бдителните от Shuwa“, наречени kesh kesh. Въпреки че тези групи наистина защитават своите общности от атаки,

отвлечения и други видове насилие, те също са известни и с това, че са нанасяли вреди на цивилни лица.

Нигерийските сили за сигурност в няколко операции често предприемат атаки срещу бунтовниците в щата Б. и в съседните райони, последвани от широкомащабни ответни атаки от страна на бунтовниците срещу цивилни и военни цели. Нигерийските сили за сигурност обявяват, че са постигнали „огромен напредък, водещ до освобождаването на много райони на местното управление, които досега са били окупирани от терористите от „Б. Х./Ислямска държава в провинция З. А. (BH/ISWAP)“.

Н. е най-населената държава в А. с над 230 милиона души, приблизително поравно разделени между мюсюлмани и християни. Малко над половината население са мюсюлмани и около 46% са християни според Световната книга на фактите на Ц.

Мюсюлманите включват последователи на сунити, шиити и суфи, с по-малки малцинства изала и салафит, според доклада на Държавния департамент на САЩ за международната религиозна свобода за 2021 г. В същия доклад се казва, че приблизително една четвърт от християните са римокатолици, докато англиканската, баптистката и презвитерианската църкви са най-многобройните сред протестантските групи. Други общности включват бахаи, индуси, сикхи, будисти, анимисти и хора, които не следват никаква религия.

Географски Н. често е описвана като разделена между мюсюлманския север и християнския юг, но значително население живее и в двете части на страната. Ислямът е доминиращата религия в северозападните и североизточните региони, докато християнството е доминиращата религия в югозападните и югоизточните щати, включително столицата А. и [населено място].

Конституцията на Н. забранява приемането на държавна религия както от федералното правителство, така и от правителствата на щатите. Конституцията предвижда държавите да създават съдилища въз основа на шериата или обичайното право. Ш. съдилища функционират в 12 северни щата и Федералната столична територия.

Ситуацията със сигурността в Н. е основна грижа за гласоподавателите на президентските избори, проведени през февруари 2023 г. Д. групи, включително Б. Х., водят бунтове на североизток. В централния регион отдавна има конфликт между предимно християнски фермери и главно мюсюлмански пастири или скотовъдци за оскъдните ресурси. Част от това насилие е описано като „бандитизъм“. Докладът на Държавния департамент на САЩ за международната свобода за 2021 г., публикуван през юни 2022 г., описва случаи на религиозно насилие.

Балансирането на политическите назначения между християни и мюсюлмани се разглежда като важно средство за осигуряване на представителство както за религиозните групи, така и за обществено уверение, че всички интереси ще бъдат взети под внимание. Е. Обадаре, старши сътрудник на Д. Д. за изследвания на А. в Съвета за международни отношения, отбелязва, че изборите през 2023 г. на мюсюлмански президент Бола Т. и вицепрезидент К. Ш. предизвикаха безпокойство сред някои части от нигерийската християнска общност. По време на предизборната кампания Т. каза на северните

християнски лидери, че е избрал Шестима, защото той „защитаваше християните“, докато беше губернатор на щата Б..

Агенцията на ООН за бежанците е съобщила, че има приблизително 2,2 милиона разселени лица в Североизточния регион. Има приблизително 475 000 разселени лица в Северозападния регион и приблизително 500 000 в Северния централен регион. Бунтовниците са причината за по-голямата част от разселванията, последвани от междуобщностни сблъсъци.

Видно от справката, не са били открити съществени изменения, напротив наблюдава се подобрене на обстановката в страната, а жалбоподателката може да живее и в други части на страната, в която терористичната групировка „Б. Х.“ не е активна.

При постановяване на решението за отказ е отчетена актуалната информация, относно въоръжения конфликт и тежката хуманитарна криза в североизточните щати на Н., но е обсъдена и приета алтернативата за вътрешно разселване в район, в който християните живеят в по-спокойна и нормална обстановка, заедно с мюсюлмани. Поради изложеното, обжалваното решение е законосъобразно, а жалбата като неоснователна следва да се отхвърли.

На основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд София - град, I-во АО, 54 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на О. П. Ф., ЛНЧ [ЕГН], гражданка на Н., чрез адв. Е. С.-САК, срещу Решение № 8883/27.08.24 г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците, с което ѝ е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут. Решението подлежи на обжалване в 14 дневен срок пред ВАС.